

1) מילא דבר יודו בארץ חדרך דמשק מזוהו כי ליהרר עין ארם וכל שבלי ישראל: זמן חמת תגבל זה צר וצריך כי חכמה מאד: והגן צר מלמד לה ותצבר כסף כעפר וחורן כלים חולות: הנה ארצי יירשנה הוכה בים ויולה והיא באש וטאכל:

ב"ה ו אדר ב השלית.

8) מרבים בשמות.

כל עזרת השלום והברכה מספור הברכות האמורות בתורה מפורט משגב עיר קדשנו והפארותנו ירושלים תוכביא. להדרת כבוד ידידי הנעלה הדגול המורם ממזמי ומחמד כל ישראל מר מנתם בגין ראש ממשלתנו שלימא.

הלא כל עצמותי תאמרנה רגנת כל ישראל בהתקדש שם אלהי ישענו וצור צבאותינו, בהתקיים בהשפעת הארת פארך חזון ישעיהו בסיום פרק העשירי כי הלבנון באדיר יפול. כן תוסיף תרבה הגדיל תאדיר השכלל ורוממות המעלות הנשגבות של תהליך פדחתנו, כי יאמרו גם בגוים הגדיל די לעשות עם אלה, והיינו פולגו ששים ושמונים, ועושים רצון גאלט המחוש ישנו כקדם ויותר ויותר, ומחזיר שכינתו לציון וכוונה ירושלים בהתבססות כל תפוצותינו, עם בוא צדקנו יודיש ישועתנו בלה. נאמן יקרך בלברנש בתחלת החדוה ריבוי התגליותיו במלא חוב ארצנו.

בצפיית ראייתה השלימה

צבי יהודה הכהן קוק

קנא

9) ב"ה ו אדר ב השלית.

כל עזרת השלום וברכת די אלה צבאות ישראל מפורט עיר משגב קדשנו והפארותנו לכבוד ידידי ממזמי ומחמד כל ישראל ומשכילנו הנעלה מר מרדכי גור.

מקרב לב ונפש הנני מבצע לך בזה כל שפע ייחודיך וברכותי הנאמנות להצלחתך הגאוריה בסדורי ענייניו הצבאיים כפרך החשוב והגדול הזה. כן תוסיף תרבה הגדיל כל גילוי העוז והעצמות לישראל כפקודת [יואב, שר צבא] חיד מלכנו נתחוקה בעד לפניו ובעד ערי אלהינו הגרות עוז והעצמות לעם מספור צבאו.

נאמן יקרך בלב ונפש

בצפיית ראיית הישועה השלימה

צבי יהודה הכהן קוק

10) ראיון עם הר"א שפירא (תחומין 7)

שאלה: מתי מעמדה של מלחמת שלום הגליל בהלכה? האם היתה זו מלחמת מצוה? תשובה: מלחמת מצוה בודאי, וזאת משני מניס, הראשית והאחרית. הראשית - מרגנשהממשה החליטה שיש צורך חיוני לצאת למלחמה, כדי להגן על ישראל מיד צר, הכנה הנלחמה להיות מלחמת מצוה. הרי לא מדובר בממשלה המולדת חלילה בחיי חיילים המסתכנים בקרב. והאחרית - רק לאחר שוך הקרבות נוכחו לדעת שלבשן היתה מדינה מליאה מרצחים ושק המיועד נדונו, ורק מלחמה בהם הצילה אותנו ממוימותיהם. מדינת אש"ף התמורה, איכנס היה לנו מחיר כבד של קרבות אן זהו דבר שלא ניתן לחוותו מראש. הוא גם אינו תלוי רק בהחלטת הצבא והממשלה. רק כשעם ישראל ראו היה לכן, התקיים בו "ולא נפקד מטנו איש" (במדבר לא, מט) וכבר דן בזה הרמב"ן, ואכמ"ל. בכלל, כל מלחמה להגנה על הארץ ולביטוס כיבושה היא בכלל מלחמת מצוה, מצות כיבוש ארץ ישראל. מזור הוא שיש בימינו מי שטוען ש"עלה רש"י שנאמר בפרשת דברים (א כא) אינה מצוה לדורות: אלא לשעתה בלבד, וזאת בנינו למה שכתב הרמב"ן בהוספותיו להמ"צ מצות עשה ד, ומאידך ניסא הופך את י"א לתגרו בס"י שנאמר באותה פרשה (ב ה) למצוה לדורות וכלמי כל העמים, בעוד שבמקורה וזהו הוראת שעה למשה בלבד ואך ורק כלפי בני עשו.

הושע פרק יד פסוק ז

11) ולכו ינקותיו ויהי כזית הודו וריח לו בלבנון:

שיר השירים פרק ד פסוק יא

נפת תטפנה שפתותיך כלה דבש וחלב תחת לשונך וריח שלמתוך כריח לבנון: ס

2) צלחן חדרך. דה רני יהודה נר אלפאי זה משיח שהוא חד לסכרים וך לישראל אמר לו רני יוסי בן דומסקיה יהודה נריני עד מתי אחה מעוזה מלנו אח הכותנים ממד לאי עלי שמים וארץ שאני מדמשק ויש מקום ששמו חדרך ומה לאי מקיים ודמשק מטהו שפחידה ירושלים להיות מגעת עד דמשק ואן מטהו אלף ירושלים שאומר אלא מטהו עדי עד אל ומה לאי מקיים ונכחה טיר על הלה אמר לו שאן עמידה לוד ממקומה ק בריחאל שטיה כסיפרי:

3) מצות חזו סם:

משל דבר די צלחן חדרך. וטואח ה תהיה לו גם צלחן חדרך כמו כחזי כי גם היא תהיה לו מאי: ודמשק מטהו. וגם דמשק תהיה מטהו ורל שכינה ככדו כי גם היא תהיה מאי: כי לה עין אדם וגר. רל לפי שאן עין כל אדם לעלם יפה לה וגם בהחלוקה יוד כל שנמי ישראל ולכן חטא עליהם הכוונה היא: וגם חמת תגבל תהיה עגבול לזי ולאה ממש ולא ז היא חמת האמורה נחמה עגבול לזי חבל היא אחרת גדולה מאד כמש ולט משס חמת רבה: ער וצדק. גם טור וצדק העטפלה לה יכנסו עגבול לזי: כי חכמה מאד. שוכס על טור שהיא הפיקר ורל אשר היא חכמה מאד וכלומר ולא תופיל נחכמתה לכל חכום עגבול לזי: והגן טור. עם כי טור נחמה לעלמה נר חזק להיות לה לעשגן ואספה לטורי כסף כעפר חבב כעט האשף בחולת חב ער כן להחזק מול האויב: יורשנה. יגרשה מאלה וחל לאלות עמה יכה בים רל ענינם נמי הים: והיא. הפיר עלמה חזק נלש:

4) וזכיה ה:

החליטותיהם מוצרין מלריה והמליה אקבלה ואל ארץ זבלתן ולבנתן אביאם ולא ימלא להם:

5) מצות חזו סם:

וכשנתיים. אבינם לאלם מארץ מלרים ולקבלם מאשר מקום שגל עם עשרת השננים: ארץ גלעד. הוא עבר סדק: ולבנות. זה לזי נעבר הירח האמרי: ולא ימלא. לא יספיק להם להחזיק אח טום:

6)

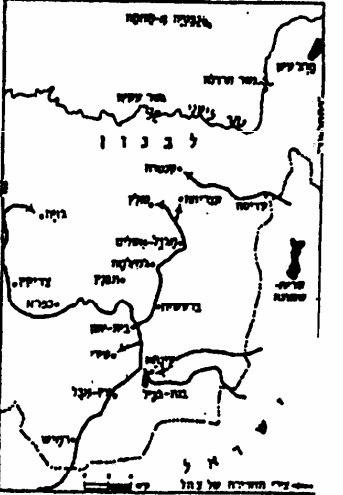
גבול בנסיסיהם, כדי להרס וכי לחזרה בוש"ט כס לכל יתנו להם פחית והרשעים אינם אחר וים אח המחבלים. נכחותם של האמריים באיור מדינה אח מנחמתם של הכפריים ולעוים אן מאלות אחום לנפש את בחיהם. הרב הכיח לכך שבמקרים שונים פרצו סכסוכים בין המחב לים ובין התושבים, אולם כחם של התושבים ול מכדי לנרש אח המחבלים מתחמת.

בעשן 1971 הלכו וגדלו ריבוי המחבלים בדרום לבנון. אי יכולתם לעלל מחזיקי היםגבלות הנמנחות באיזה בנודה המדינה הכי או לירי כן שדרום הלבנון הפך למרכז פעילותם של ארגוני המחבלים. ארגונים אלה פעלו כען בגלוי ומכוח, הסכם קהיר - הסכם רשמי שנערך בנובמבר 1969 בינם לבין ממשלת לבנון. פעמים רבות השמידה ישראל את ממשלת לבנון על אחריותה לנעשה בחומות. משלח העילו ההחזרה היה מהיל ימה להכות במחבלים ולהי חס את בנסיסיהם.

בסוף אפריל 1972, בעקבות ההמרה המצב פשט צה"ל על איזור ה"תחלוג" - העולה הסידור. קשמו למשך חודשים ארוכים. בספטמבר 1972 הגיעו מעשי הארבה של המחבלים לשיא זרע. היצח המתעב של אחר עשר הפורסאים ישראלים במיגון הריגתם של חיילי צה"ל ברז דב חיילו את ישראל לעלל שוב ב-16 בספטמבר 1972 פשט צה"ל על מרכזי המחבלים בגליל-הלבנוני והפציץ את מפקדת המרכזית בנבטיה שדרום הר הלבנון אח בנסיי-הם שב"תחלוג". בנסייה השתתפו כוחות שריון חזיר, ואלה החמישו בול-האדיר. היתה זו הפעולה הגדולה ביותר כעשרה כנגד המחבלים.

במלחמה ששת הימים 1967 לא הצטרפה לבנון אל אויבי ישראל, ובכן הבטיחה את השקט בנבולה עם ישראל במשך כשנתיים - עד שמחבלים שריים, רובם לחזי, פתחו, החלו לחוסקם במקומות שונים לאורך הגבול, במטרה להסירי את יישובי ישראל הקרובים לחבל בום, בנבד פעולות המחבלים שך צה"ל פעולות

פעולה צה"ל לבנון - 16 בספטמבר 1972

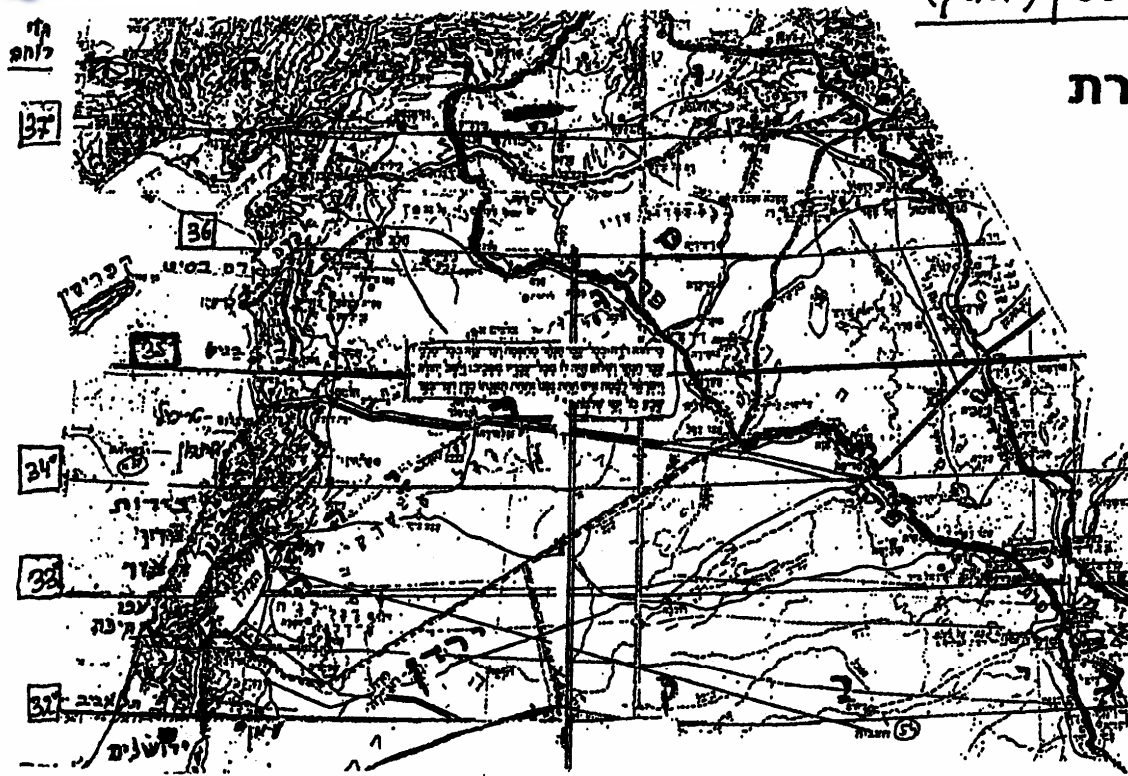
הושע פרק יד פסוק ו

אהיה כטל לישראל יפרח כשושנה ויך שרשיו בלבנון:

הלכות ארץ ישראל דף מקורות 15

פרק 370 (המשק)

פרת

שמות פרק כג

1) בראשית פרק ב

- (י) ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפדה והיה לארבעה ראשים:
- (יא) שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב:
- (יב) וזהב הארץ ההוא טוב שם הבלדח ואבן השהם:
- (יג) ושם הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש:
- (יד) ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת:

2) בראשית רבה מז

ירב אמר פרת אוורנימין של נהרות . ר' רינא בר אמי בשם ר' ידסכנין בשם ר' לוי אמר . אבל אוורנימין של נהרות . והכתוב (הלאו) ואני הייתי על יד הנהר הגדול הוא חרקל . אלא לפי שדניאל ראת ב' חלומות . אחד בחרקל ואחד באבול . וחרקל גדול מאבול . לפיכך הוא קורא אותו גדול . והלא הוא כבדויתו של עולם אינו קורא אותו גדול . אלא שעלה והקיף את כל א"י . דכתיב ביה (ויפס ד) כי מי עני גדול אשר לו אלהים . ומשל היינו אמר עכרא ומלכא מלכא . ודיכך לשחון וישחון לך . רב אמר לחייה בריה . בנה לי בית בא"י . א"ל להיכן . א"ל אעברת נהרא בנה שמואל אמר עד טקום שהנהר סהלך שם היא א"י . ואי זו זו תרבקתה :

של

אעברת נהרא בנהר מיד כעטנס כסר כנה עמה שאם ל"י וטונת רב על חוזה כסר וטונת שטקל על סוף כנה .

4) רס"ג , " והזכיר הכתוב את הפישון (גילוס) אקודם . . . מפני שהוא הנהר הראשון שראה אותו העם . . . והם היו במצרים . . . והנהר הרביעי הוא פרת . . . מפני שהוא בגבול הארץ הנבחרת . רצוני לומר ארץ ישראל , והוא הנקרא הנהר הגדול מפני שאין בין הנהרות שבקירבת א"י גדול ממנו . . . "

5) רמב"ן: כי גן עדן בארץ (א"י) . . . כי פרת בארצנו ובגבולנו .

בראשית פרק טו

6) (יח) ביום ההוא כרת ידוד את אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדול נהר פרת:

(יט) את הקניזי ואת הקניזי ואת הקדמיני:

(כ) ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים:

(כא) ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרשי ואת היבוסים :

7) כפתור ופרח {פרק י'} . . . "הרי שקדושת הארץ ומעלתה היא משעת נתינתה אל האבות הקדושים . לא משעת הכיבוש . . . וכן במעמד בין הבתרים . . . מאותה שעה זכה בה אברהם לכל זרעו"

8) (לא) ושתי את גבלך מים סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד הנהר כי אתן בידכם את ישיב הארץ וגרשתמו מפניך:

(לב) לא תכרת להם ולאליהם ברית:

(לג) לא ישבו בארצך פן יחטאו אתך לי כי תעבד את אלהיהם כי יהיה לך למקוש: פ

דברים פרק א

(ה) בעבר הירדן בארץ מואב הואיל משה באר את התורה הזאת לאמר:

(ו) ידוד אליהו דבר אלינו בחרב לאמר רב לכם שבת בהר הזה:

(ז) פנו וסעו לכם ובאו הר האמרי ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר הגדול נהר פרת:

(ח) ראה נתתי לפניכם את הארץ באו ורשו את הארץ אשר נשבע ידוד לאבותיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם ולזרעם אחריהם:

10) רמב"ן, ספר המצוות, הוספות, עשה ד: . . . ופירט להם במצוה זו כולה בגבולה ומצריה כמו שאמר ובאו הר האמורי וכו' . . . (באטלס א"י לגבולותיה ציין שסדר הכיבושים של יהושע התבצע לפי הפסוקים הללו: הר האמורי {סיוון ועגן} - בערבה {מדרש הגדול הסבד שהכונה לערבת ים המלח}, -ההר: שילה, בית אל וכו' - השפלה {ספרי דברים, זו שפילת הדרום} הנגב-הצפון {ארץ הכנעני והלבנון} והחשלה ע"י שבטי עבר הירדן , דוד ושלמה, עד הפרת.

דברים יא

12) כד כל המקום אשר תדרך כף רגלכם בו לכם יהיה מן המדבר והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים האחרון יהיה גבלכם:

כה לא יתיצב איש בפניכם פחדכם ומוראכם יתן ידוד אלהיכם על פני כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם: ס

יהושע פרק א

(ג) כל מקום אשר תדוך כף רגלכם בו לכם נתתיו כאשר דברתי אל משה:

(ד) מהמדבר והלבנון חזה ועד הנהר הגדול נהר פרת כל הארץ החתים ועד הים הגדול מבוא השמש יהיה גבלכם:

(ה) לא יתיצב איש לפניך כל ימי חיך כאשר הייתי עם משה אחיה עמך לא ארפך ולא אעזבך: